

Som foran bemærket, er der til Lovforslagets § 5 gjort en Tilføjeelse; Grunden hertil er, at der under 14de April 1893 er emaueret en Anordning, hvorved den paa St. Thomas hidtil opkrævede — i det oprindelige Lovforslag som en Indtægt for Kommunekassen bestemte. — Tysragift foreløbig for et Tidsrum af 2 Aar fra den 1ste April 1893 at regne er ophævet for derved at støtte St. Thomæ Havn i den stadig voksende Konkurrence med andre vestindiske Havne som Kul og Drehaavn, og navnlig for at afværge en af et af de større Dampskibsselskaber paatænt Opgivelse af St. Thomas som Kulstation.

Som Erstatning for den herved bevirkede Nedgang i Kolonialkassens Indtægter blev samtidig Indførselstolden forhøjet fra 2 til 3 pCt. — Da ifølge nærværende Lovforslag Indførselstolden skal tilfalde Statskassen men Tysragiften Kommunekassen — en Ordning som der er saa meget mere Grund til at bibeholde, som Anordningen af 14de April 1893 kun gælder midlertidigt — vil der i det Tidsrum, hvori Anordningen gælder eller muligvis maatte blive udvidet til at gælde, frembringes en Forstyrrelse i den ved Lovforslaget tilføjede Balance, og det er til Undgaaelse heraf, at det foreslaas at hde Kommunekassen et aarligt Tilskud af Indførselstolden, saalænge Tysragiften vedbliver at være ophævet, idet et saadant Tilskud af bestemt Størrelse maa foretrækkes fremfor en vis Andel af Toldintraderne, der skulle være Kolonialraadets Beslutning ganske unddragne. Med Hensyn til den foreslaaede Størrelse af Tilskuddet bemærkes, at Tysragiften gennemsnitsvis i de 5 Aar 1884—85 til 1888—89 vel kun har udgjort \$ 4,700. 47 cts. (sfr. Bilag 3), men den er jævnt stigende og har saaledes udgjort i

1889—90	regnskabsmæssigt \$	5,547. 49 cts.
1890—91	—	- 5,553. 84 —
1891—92	—	- 5,981. 66 —
1892—93	—	- 5,581. 78 —

Paa den anden Side er Indførselstolden, der, opkrævet med 2 pCt. af Indførselsens Værdi, i Bilag 3 er opført med et Gennemsnitsbeløb af \$ 21,940. 77 cts. rigtignok jævnt aftagende og i Regnskabet for 1891—92 kun opført med \$ 15,560. 90 cts. og i 1892—93 hyderligere gaaet ned til \$ 15,086. 8 cts.; men selv af dette sidste lave Tal giver en Toldforøgelse fra 2 til 3 pCt. af Indførselsens Værdi dog endnu et forholdsvis betydeligt Overskud over det foreslaaede faste Tilskud af \$ 5,600. Efter foreløbig Opgørelse udgjorde Indførselstolden i 1893—94 \$ 24,678.

I den af Folketingets Udvalg umiddelbart før Slutningen af forrige Rigsdags-samling afgivne Betænkning over Forslaget til Forandring i Kolonialloven er af det relative Flertal, som i det Hele sluttede sig til Regeringsforslaget, henstillet en mulig Ændring i Lovforslaget sigtende til at afstære enhver Tvivl om Forslagets Indflydelse paa den ved Koloniallovens § 2 Kolonialraadene tillagte Besøjeelse til at udtale sig om Love, der særlig vedkomme de vestindiske Der. — Der er dog ikke fundet tilstrækkelig Grund til at følge denne Hensigtning, da Lovforslagets § 1 ved udtrykkelig at indskrænke Kolonialraadens Besøjeelse til at deltage i den lovgivende Myndighed gennem Anordninger til fremtidig at gælde Dernes kommunale Anliggender formentlig med fuld Tydelighed hjemler, at der ikke sker anden Indskrænkning i Kolonialraadens Virksomhed, altsaa navnlig ikke i den dem ifølge Koloniallovens §§ 1 og 2 tilkommende Afgang til paa anden Maade end igennem Vedtagelse af Anordninger at øve Indflydelse paa den Kolonierne vedrørende Lovgivning.

Med Bemærkning, at Resultaterne af Finansaaret 1892—93 ere tilføjede i de høsttrykte Bilag 1 og 2, gengives nu de Bemærkninger, der ledsagede det oprindelige Forslag til Forandring i Kolonialloven; de løde saaledes:

Ved Kolonialloven af 27de November 1863 bleve de dansk-vestindiske Der fra 1ste April 1865 at regne stillede finansielt selvstændige, saaledes at de ved egne Kræfter skulde afholde samtlige for deres Administration og øvrige Fornødenheder nødvendige Udgifter, derunder til Overbetyrelsen i Møderlandet, og det forudsattes endog, at de desforuden kunde bidrage ikke ubetydeligt til Statens almindelige Fornødenheder.

Resultaterne af den derved tilbejbragte Tilstand vil fremgaa af den (som Bilag 1) medfølgende Oversigt over Dernes Indtægter og Udgifter for Finansaarene 1865—66 til 1888—89, det sidst afsluttede Regnskabsaar. Overstgten udviser det nofsom bekendte Resultat, at Forudsætningen for Kolonialloven har svigtet, idet Regnskaberne Aar for Aar i en længere Række have vist et betydeligt Underkud, uanset at Udgifterne til Overbetyrelsen og Kolonialrevisionen i Møderlandet i Medfør af Lov 25de Marts 1871 fra 1ste April s. A. ere overtagne af Statskassen, og uanset, at der i en Række ikke af Derne er hbet noget Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder, ligesom der efterhaanden er gennemført saadanne Besparelser i Administrationen, som ere ansete mulige og forsvarlige.